

като конецъ. Отивате при втория, при третия — водата тече малко по-силно, струята е малко по-голѣма. Отивате най-сетне при последния. Той ви завежда при извора на живота, отдето водата се изтича отъ самата глава — широко, изобилно. Тамъ водата не тече, но блика. Водата при хилядата души е все отъ Божествения изворъ, но користолобивитѣ човѣшки сърдца я прекарватъ презъ тѣсни отвѣрстия. Тѣ не даватъ възможностъ на Божественото въ тѣхъ да се прояви въ своята пълнота. Тѣ ограничаватъ Божественото въ себе си и даватъ просторъ на човѣшкото.

Следователно, когато искате да пиете вода, не се спирайте при първата чешма, отъ която, вмѣсто да задоволите жаждата си, вие повече ще я усилите, но спрете се при последния изворъ — изворътъ на Божествената любовъ, и пийте отъ нея. Тя задоволява всички хора едновременно. Доволството е мѣрка за Божественото. Ако отидешъ на единъ изворъ и не се задоволишъ, иди на другъ, по-широкъ. Ако и отъ него не се задоволишъ, иди на трети, още по-широкъ. Постоянно върви отъ единъ изворъ на другъ, докато се напълно задоволишъ. Тѣй щото, човѣкъ трѣбва да се разширява, докато се задоволи. Щомъ се задоволи, по-далечъ да не отива. Отиде ли по-далечъ, той всичко ще изгуби.